

Tisztelt Olvasó!

A De iurisprudentia et iure publico 2008. évi őszi számában öt tanulmány publikálására került sor. Ezek közül elsőként olvasható egy külföldi szerző idegen nyelvű munkája.

Az első tanulmányt a Károli Gáspár Református Egyetem, Állam- és Jogtudományi Kar, Nemzetközi Jogi Tanszékének egyetemi adjunktusa, **Ernszt Ildikó** „[A nemzetközi repülés és az ENSZ Közgyűlése](#)” címmel készítette el. A nemzetközi légitörvények elleni jogellenes cselekmények a terrorizmus kategóriájába esnek, így a velük szemben való fellépés nem választható el a nemzetközi terrorizmus elleni harctól. Az 1970-es évektől kezdődően az ENSZ Közgyűlése számos határozatot fogadott el a témával összefüggésben, az elmúlt évtizedben pedig megsokszorozódott az ezzel kapcsolatos határozatainak száma. A cikk ezen határozatokat veszi górcső alá, melyeket az alábbi csoportokba szedve tárgyal:

- a terrorizmust „általánosságban” elítélő határozatok
- a terrorizmus elleni küzdelem során az emberi jogok tiszteletben tartására felszólító
- a nemzetközi szerződéseket „megalapozó”, illetve
- a légitörvények közbiztonságával foglalkozó határozatok.

A lap életében első idegen nyelvű munkát a Novi Pazari Nemzetközi Egyetem főtitkára, **Harun Hadzic** írta „[A bosnyákok státusza a Szandzsákban](#)” címmel, amelyben az emberi és a kisebbségi jogok érvényesüléséről ír egy olyan régióban, a Szandzsákban, amely két ország területe – Szerbia és Montenegró – között terül el. A tanulmány több részre tagolódik: történelmi áttekintés, alkotmányos szabályozás, néhány eset az emberi és kisebbségi jogok, valamint az ezzel kapcsolatos nemzetközi dokumentumok megsértésére, és az ezekből levonható következtetés. A Szerző arra a megállapításra jut, hogy Szerbiának és Montenegrónak javítania kell kapcsolatait a Szandzsák régió és annak lakossága érdekében. Mindenekelőtt a bosnyákok helyzetét szükséges rendezniük ahhoz, hogy végül sikeresen be tudjanak kapcsolódni Európa és a világ vérkeringésébe.

A harmadik tanulmányt az Eötvös Loránd Tudományegyetem, Állam- és Jogtudományi Kar, Politikatudományi Doktori Iskolájának másodéves PhD hallgatója, **Nász Adrienn** készítette el. A „[Hogyan tovább az ír „nem” után? – Lehetséges scenáriók a Lisszaboni Szerződés további sorsára](#)” című tanulmány a Lisszaboni Szerződés íratásának okait és a továbblépési lehetőségeket vizsgálja. A Lisszaboni Szerződésről kiírt népszavazást megelőző íráskampány dinamikájának, valamint a szavazás után készített, a kudarc okait vizsgáló közvélemény-kutatás eredményeinek elemzéséből kiindulva vázol fel a Szerző lehetséges kimeneteleket a Lisszaboni Szerződés további sorsára, miközben vizsgálja a kérdést, hogy fenntartható-e az egyhangú ratifikáció igénye egy ilyen nagy taglétszámú és változatos érdekű országokból álló Európai Unióban.

A következő munkát a Szegedi Tudományegyetem, Állam- és Jogtudományi Kar, Politikológiai Tanszékének tudományos munkatársa, **Révész Béla** vetette papírra „[Nagy Imre tamizdat](#)” címmel. 2008 első felében a Szerzőnek alkalma nyílt részt venni a Nagy Imre-per hangfelvételeinek OSA-beli közzététele előkészítésében. Ennek során találkozott az 1958. június 13-i tárgyalási napon azokkal a tanúvallomásokkal, amelyek „A magyar nép védelmében” címmel nyugaton megjelentetett Nagy Imre írások körülményeire vonatkoztak. Más, belügyi és pártiratok nyomán már korábban is tudni lehetett a történetről, de csak most, a jegyzőkönyv ismeretében vált érthetőbbé a történet. A tanulmány ezeket a régi és új információkat összegzi.

A Károli Gáspár Református Egyetem, Állam- és Jogtudományi Kar, Alkotmányjogi Tanszékének tanársegédje, **Téglási András** „[A tulajdonhoz való jog alkotmányos védelme – Történelmi áttekintés](#)” című tanulmányában a tulajdon alkotmányos védelmének történelmi

kialakulását ismerteti az ókortól egészen a rendszerváltás időszakáig mind Európában, mind az Egyesült Államokban. Az alkotmányosság, az alkotmányos tulajdonvédelem átfogó bemutatásához ugyanis a kérdéskört nem csupán a tulajdonnak az első írott alkotmányokban való megjelenésétől kezdve kell vizsgálni, hanem az alkotmány tágabb értelmét felhasználva a tulajdonnak az állam egész közjogi berendezkedésében elfoglalt helyét is ideértve szükséges ismertetni, hogy az állam milyen közjogi eszközökkel törekedett – és törekszik mind a mai napig – az egyén tulajdonát más egyénnel, illetve saját magával szemben is biztosítani. A tanulmány a közjogi megközelítést tekinti elsődlegesnek, más jogágakra vonatkozó megállapításokat csak annyiban tesz, amennyiben érthetőbbé kívánja tenni a kérdéskör alkotmányjogi szempontú kidolgozását.

Lapunk következő száma várhatóan 2009. január 5-én jelenik meg.

Paczolay Péter
főszerkesztő